

1. Тоді Царство Небесне буде подібне до десяти дів, що побрали каганці свої, та й пішли зустрічати молодого.
2. П'ять же з них нерозумні були, а п'ять мудрі.
3. Нерозумні ж, узявши каганці, не взяли із собою оливи.
4. А мудрі набрали оливи в посудинки разом із своїми каганцями.
5. А коли забаривсь молодий, то всі задрімали й поснули.
6. А опівночі крик залунав: Ось молодий, виходьте назустріч!
7. Схопились тоді всі ті діви, і каганці свої наготували.
8. Нерозумні ж сказали до мудрих: Дайте нам із своєї оливи, бо наші каганці ось гаснуть.
9. Мудрі ж відповіли та сказали: Щоб, бува, нам і вам не забракло, краще вдайтеся до продавців, і купіть собі.
10. І як вони купувати пішли, то прибув молодий; і готові ввійшли на весілля з ним, і замкнені двері були.
11. А потім прийшла й решта дів і казала: Пане, пане, відчини нам!

12. Він же в відповідь їм проказав: Поправді кажу вам, не знаю я вас!
13. Тож пильнуйте, бо не знаєте ні дня, ні години, коли прийде Син Людський!
14. Так само ж один чоловік, як відходив, покликав своїх рабів і передав їм добро своє.
15. І одному він дав п'ять талантів, а другому два, а тому один, кожному за спроможністю його. І відійшов.
16. А той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і набув він п'ять інших талантів.
17. Так само ж і той, що взяв два і він ще два інших набув.
18. А той, що одного взяв, пішов та й закопав його в землю, і сховав срібло пана свого.
19. По довгому ж часі вернувся пан тих рабів, та й від них зажадав обрахунку.
20. І прийшов той, що взяв п'ять талантів, приніс іще п'ять талантів і сказав: Пане мій, п'ять талантів мені передав ти, ось я здобув інші п'ять талантів.
21. Сказав же йому його пан: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого!
22. Підійшов же й той, що взяв два таланти, і сказав: Два таланти мені передав ти, ось іще два таланти здобув я.

23. казав йому пан його: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого!

24. Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, ти жнеш, де не сів, і збираєш, де не розсипав.

25. І я побоявся, пішов і таланта твого сховав у землю. Ото маєш своє...

26. І відповів його пан і сказав йому: Рабе лукавий і лінивий! Ти знав, що я жну, де не сів, і збираю, де не розсипав?

27. Тож тобі було треба віддати гроші мої грошомінам, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє.

28. Візьміть же від нього таланта, і віддайте тому, що десять талантів він має.

29. Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має.

30. А раба непотрібного вкиньте до зовнішньої темряви, буде плач там і скрегіт зубів!

31. Коли ж прийде Син Людський у славі Своїй, і всі Анголи з Ним, тоді Він засяде на престолі слави Своєї.

32. І перед Ним усі народи зберуться, і Він відділить одного від одного їх, як відділяє вівчар овець від козлів.

33. І поставить Він вівці праворуч Себе, а козлята ліворуч.

34. Тоді скаже Цар тим, хто праворуч Його: Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від закладин світу.

35. Бо Я голодував був і ви нагодували Мене, прагнув і ви напоїли Мене, мандрівником Я був і Мене прийняли ви.

36. Був нагий і Мене зодягли ви, слабував і Мене ви відвідали, у в'язниці Я був і прийшли ви до Мене.

37. Тоді відповідять Йому праведні й скажуть: Господи, коли то Тебе ми голодного бачили і нагодували, або спрагненого і напоїли?

38. Коли то Тебе мандрівником ми бачили і прийняли, чи нагим і зодягли?

39. Коли то Тебе ми недужого бачили, чи в в'язниці і до Тебе прийшли?

40. Цар відповість і промовить до них: Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили.

41. Тоді скаже й тим, хто ліворуч: Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволів та його посланцям приготований.

42. Бо Я голодував був і не нагодували Мене, прагнув і ви не напоїли Мене,

43. мандрівником Я був і не прийняли ви Мене, був нагий і не зодягли ви Мене, слабий і в в'язниці і Мене не відвідали ви.

44. Тоді відповідять і вони, промовляючи: Господи, коли то Тебе ми голодного бачили, або спрагненого, або мандрівником, чи нагого, чи недужого, чи в в'язниці і не послужили Тобі?

45. Тоді Він відповідь їм і скаже: Поправді кажу вам: чого тільки одному з найменших цих ви не вчинили, Мені не вчинили!

46. І ці підуть на вічну муку, а праведники на вічне життя.